

Dr Agata Janaszczyk

Ur. w 1977 r. w Łodzi, ukończyła studia filozoficzne (2001), a następnie studia doktoranckie na UŁ (2006) w Katedrze Epistemologii i Filozofii Nauki Instytutu Filozofii na Wydziale Filozoficzno-Historycznym. Od 2006 r. zatrudniona na stanowisku adiunkta w Akademii Medycznej w Gdańsku i p.o. kierownika Zakładu Socjologii Medycyny i Patologii Społecznej. Tytuł magistra uzyskała na podstawie pracy *Pojęcie pozoru w „Krytyce czystego rozumu” Immanuela Kanta* (promotor prof. R. Panasiuk, recenzent prof. J. Piórczyński), zaś dysertację pt. *Fikcja i nauka. Krytyczny pozytywizm Hansa Vaihingera jako radykalizacja teoretycznej filozofii transcendentalnej Immanuela Kanta* (promotor prof. A. Pobjewska, recenzenci: prof. J. Piórczyński, prof. A. Noras). Prowadzi zajęcia dydaktyczne w zakresie: filozofii, etyki, logiki, pedagogiki (ogólnej, specjalnej i andragogiki), socjologii (medycyny i niepełnosprawności) oraz fakultet pt. „Norma i stan normalny: fakt czy problem w medycynie?” Obszar zainteresowań naukowo badawczych: epistemologia, filozofia: niemiecka, medycyny, nauki, socjologia: medycyny, niepełnosprawności, wiedzy. Prowadzi badania statutowe pt. „Wybrane elementy rehabilitacji społecznej i ich wpływ na jakość oraz styl życia z perspektywy personelu medycznego i wybranych grup osób z trwale ograniczoną sprawnością fizyczną”.

Publikacje: *Pozór jako Apollinijskie okrucieństwo*, „Nowa Krytyka” 15/2003, s. 145-58; *Transcendentalne ugruntowanie realizmu empirycznego w filozofii Immanuela Kanta*, [w:] *Obrona realizmu w filozofii nowożytnej i współczesnej*, red. B. Tuchańska, T. Sieczkowski, Łódź 2004, s.47-66; *Geneza pojęcia pozoru transcendentalnego na podstawie rozprawy „O formie i zasadach świata dostępnego zmysłom oraz świata intelligibilnego” Immanuela Kanta*, [w:] *Filozofia przedkrytyczna Kanta*, red. B. Paź, Wrocław 2006, s. 125-144; *Powtórzenie Nietzschego*, „Edukacja filozoficzna” 1998\26, s. 373-379; *Canguilhem, czyli gdzie zaczyna się normalne*, „Principia t. XXVII/XXVIII 2000, s.355-359; *Nowa epistemologia G. Bachelarda*, „Principia” t. XXX/XXXI 2001, s.311-315; *Deleuzjańska repetycja Nietzschego*, „Nowa Krytyka” 12/2002, s.343-350; *Fenomenologiczny przyczynek do przezwyciężenia hierarchicznego sposobu myślenia*, „Nowa Krytyka” 13/2003, s.321-330; *Studium, czyli otwarcie na kresy człowieka*,

„Nowa Krytyka” 13/2003, s. 317-320, *Ekpyrosis u Heraklita: kilka uwag*, „Principia” t. XXI/XXII 1998, s. 255-259, *Język i ontologia w „Kratylosie”*, „Folia Philosophica”, 14\2001, s. 48-58.